

ИВАН ВАЗОВ НА ДЕТЕТО

chitanka.info

*Детенце малко с поглед лазурен,
ти нямаш грижи в тия години,
йощ не стъпило в живота бурен,
всичко се тебе весело чини.*

*Щастливо, близо при майка драга,
ти само с песни лягаш и ставаш,
ти гледаш всичко с усмивка блага,
всичко, но нищо не разумяваш.*

*По твойто лице радостта бляска,
по твойте бузи смехът играе,
твоето сърце яд го не стряска,
то не въздиша, то не желае.*

*Твоята слабост днес те закриля,
както фидана тревата тули,
но колкото той по се засиля,
толкоз по-много вятър го брули.*

*Малко си йоще, малко, невинно;
гледай на майка, гледай небето,
смей се, пей, викай, играй безчинно,
дор не си йоще на път в морето.*

*Че това време тича, мени се
или по-харно, ти семеняваш.
Всякой по-нов час тебе дониса
чувства по-нови, що не познаваш.*

*Твоят ум млади ще да загони туй,
що край няма, що се не стига,
и в непознати нам небосклони;
кули въздушни той ще да вдига.*

*Ти ще се сблъскаш в пътя световни
с тайни големи, за тебе скрити,
с нужди студени, с беди отровни,
с надежди пусти, с мечти разбити.*

*Съдбата твоя ще да зафане
дни се горчиви за теб да ниже
и твойто сърце извор ще стане
на скръб, съмненья, тревоги, грижи.*

*Тогаз ще сетиш, душице млада,
що сън било е, що е наяве,
де е небето, дека е ада,
що е скръб, радост, болест и здраве!*

*Малък по тяло, по ум, по сила,
всичко днес гледаш голямо, красно,
но в тях минути, пълни с теглила,
тук на земята теб ще е тясно.*

*И тоз свят ясен, де в борба падат
челяк с стихия, тигър със мравка,
ще ти се стори призрак на адът,
сън, пародия, зла подигравка.*

*Ти ще се питаш де са и що са
идеи светли, думи високи,
ответ ще чакаш ти на въпроса,
мрачно потънал в мисли дълбоки.*

*Тогаз наокол, като съзреш ти
как падат бързо в прах идеали:
Как! ще извикаш, тез ли са вещи,
с кои светът се тъй шумно фали!*

*Вярата ѝ средство простий да лъжем?
Правдата — дума? Законът — книга?*

*Свобода — примка други да вържем?
Щастъето — сянка, що се не стига?*

*Рядко ще срещнеш души прекрасни,
в доброто, в злото предани, верни,
но много често твари опасни,
нищожни, подли и лицемерни.*

*Другари нежни са много редки.
Рояк ще срещнеш фалшиви, груби
и в цял куп жени коварни, леки, е
дна ще наидеш, що знай да люби!*

*Ще видиш вредом как се почита
порокът мръсни в лъскава дреха,
как се бездомна правдата скита
и не намира никъде стреха;*

*как играй злото роли слепешки,
как е доброто фърлено в блато,
как пред метала — кумир човешки —
в прах пада всичко високо, свято;*

*как честността се зле унизява
наглостта зима образ невинен,
глупостта горда се възвишава,
талантът гине в калта безимен.*

*И тез, що гръмко викат: свобода,
как искат други да са илоти,
как тез, що милват, любят народа,
в негово име трупат имоти;*

*и как пък други, ритори сити,
жадни за слава, вдигат тревога,
и лица святи с расо покрити —
хората лъжат, смеят се с бога.*

*И как свой своя в робство оставя
или въз него укори сипе,
род род презира, брат брат забравя,
синът в коприна, бащата в дрипи.*

*И като видиш тая картина
зарад нас стара, за тебе нова,
твоего сърце по таз причина
що го намръщи мисъл сурова.*

*И ти назади ще се обърнеш,
слисан и смаян в мълвата светска,
възраст прекрасна пак ще да зърнеш
и ще пожалиш люлката детска.*

*И ще поискаш младенец ясен,
засмян, невинен ти пак да станеш
и да повториш тоз живот красен,
и вечно в него ти да останеш;*

*да чуйш как шъпне вятър с листата,
как пей потокът, дъбът, врабчето,
да любиш бога, деня, цветята,
да гледаш как е красно небето;*

*Как грей луната, тръпнат звездите,
дето не можеш да ги изчислиш,
как часовете бягат честити,
да чувствуваш ти и да не мислиш.*

*Радвай се, смей се в часът сегашни!
Раят е в твойта невинност слаба,
че на живота в бурите страшни
утре ще пуснеш и ти кораба.*

Берковица, януари 1880

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.